

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om kirkers bestyrelse m. m.

(Lovforslaget (nr. 96) findes i tillæg A. sp. 1137, fremsættelsen i tidenden sp. 2511).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om menighedsråd.

(Lovforslaget (nr. 97) findes i tillæg A. sp. 1139, fremsættelsen i tidenden sp. 2513).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Orla Møller: Begge lovforslag anser mit parti for at være velbegrundede; i begge tilfælde drejer det sig om ændringer i det kirkelige retsmaskineri, så folkekirkens muligheder for at øve dagens nødvendige gerning bliver forbedret. I ingen af tilfældene drejer det sig om brud på tradition eller om nogen forhøjelse af de økonomiske tilskud, som dette ting skal bevilge til folkekirkens indsats.

Det første lovforslag tilsigter at gennemføre den samme ordning for ligningen af kirkelige afgifter i København som den, der gælder i den øvrige del af landet. Ordningen i København har hidtil været, at der kun kunne udskrives $\frac{1}{10}$ pct. af skatteindtægten ved udskrivningen af indkomstskat til drift og vedligeholdelse af kirkerne. Denne bestemmelse har sat menighedsrådene i København i store vanskeligheder. Procentsatsen kan nemlig ikke give et tilstrækkelig stort beløb til at klare de nødvendige udgifter, og end ikke en venligsindet magistrat er i stand til at ændre på dette forhold. Derfor er det rimeligt med en lovændring.

Ingen behøver at være nervøs for, at der bliver brugt penge ud over alle grænser, for i den gældende lovgivning for området uden for København er det bestemt, at det gennemsnitlige ligningsbeløb for 4 år i forvejen kun kan overskrides med 20 pct. med kommunalbestyrelsens samtykke.

Det andet lovforslag er sidste sten på muren i et kirkeligt lovgivningshus, som har været under bygning igennem længere

tid. Den lovgivning, som sikrede visse kategorier af præster en mulighed for ansættelse i folkekirken, har hidtil været af midlertidig karakter. Kirkeministeren ønsker nu at gøre ordningen permanent, og jeg mener, det er rigtigt at gøre det. De omtalte paragraffer, som giver visse fortrin til nogle præster, er blevet omtalt i dagspressen som „præsteforkælellesparagrafferne“. Det skal vel indrømmes, at ved drøftelser af tidligere lovforslag vedrørende denne sag har et af argumenterne altid været, at det ville skaffe bedre mulighed for en god befordring, som det i det sprog hedder, af visse præster, og kirkeministeren har også brugt dette argument denne gang. Men hun har dog hver eneste gang, spørgsmålet har været diskuteret, understreget meget kraftigt, at det i endnu højere grad drejer sig om et anliggende for hele kirken. Den danske folkekirke skal have muligheden for at få præster af bestemte kategorier placeret i sit arbejde. Den ville blive en ringere kirke, hvis dette ikke var muligt. Lovgivningen har skaffet denne mulighed, og det er den, der skal gøres permanent. At det samtidig har betydet, at nogle præster har fået muligheder for, som det hedder, visse attraktive — vel i økonomisk henseende attraktive — embeder, er en anden sag, for mig at se af underordnet betydning.

Under drøftelsen af denne lovgivning har man med rette altid været ængstelig for at gå de folkevalgte menighedsråds rettigheder for nær. Derfor blev der også skabt muligheder for, at menighedsrådene kunne omgå lovens bestemmelser, og jeg ville være taknemlig, om ministeren kunne oplyse noget om, hvor ofte menighedsråd har benyttet sig af denne ret. Det ville være interessant at kunne sammenligne disse tal med de i fremsættelsestalen givne for paragraffens anvendelse. Landsforeningen af Menighedsråd, som repræsenterer en stor del af de folkevalgte menighedsråd, har anbefalet forslaget og derved tydeligt tilkendegivet, at det ikke drejer sig om forkælelse af præster. Det drejer sig tværtimod om den bedst mulige udnyttelse af den forhåndenværende arbejdskraft, hvad betjening af præsteembeder angår.

På mit partis vegne skal jeg anbefale begge lovforslag til en velvillig behandling og en hurtig vedtagelse.